

3153

Beh. af Lovf. om Overstyrelsen paa de dansk-vestindiske Der.

3154

ude heller ikke vel stiftet til at betros Dens Selvstyrelse, vil jeg kun dertil bemærke, at jeg aldrig har gjort mig til Talsmand eller Forbærer af Loven af 27de November 1863, navnlig ikke paa dette Punkt. Indførelse af Selvstyrelsen i vore vestindiske Kolonier, et Experiment, jeg alle Tider — for at bruge et meget mildt Udtryk — har næret en overvægende Lovl. om vilde vise sig heldigt.

Da jeg har taget Ordet, maa jeg endnu tilføje et Par Bemærninger i Anledning af, hvad det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valokreds (Bergh) iførgaars gjorde gjældende. Det ærede Medlem spjede til sine Bemærninger om selve det foreliggende Lovforslag en stærk Kritik — jeg kunde vel gjerne uden Overdriivelse sige en stærk Dadel — over en Række af administrative Foranstaltninger gjældende for Vestindien, og endstjandt jeg paa ingen Maade kan erkende, at disse Bemærkninger — i alt Fald langt fra alle — sjaa i nogen hse Forbindelse med det foreliggende Lovforslag, kan jeg dog ikke lade Kritiken ubesvaret, da den er fremkommen her i Salen. Det ærede Medlem fandt, at Finanzministeren havde været meget uheldig i Udførelsen eller Benyttelsen af Loven af 25de Februar 1876 — jeg tror egentlig, at det ærede Medlems Mening var, at Finanzministeren havde overstredet sin Kompetence. Da imidlertid det ærede Medlem selv gjorde gjældende, at der jo vil blive rig Vellykkethed til gennem Statsrevisionsundersøgelser og eventuelle Rigsdagsforhandlinger at komme tilbunds i dette Spørgsmaal, tror jeg, at det ærede Medlem maaske vil være enig med mig i, at det mulig er bedst at holde det udenfor nærværende Forhandlinger. Jeg imigrer mig med, at naar en saadan grundig Undersøgelse finder Sted, vil ogsaa dette Thing finde, at jeg kun har gjort, hvad der under de daværende Omstændigheder var nødvendigt og forsvaret. Det ærede Medlem antogde dernæst, over at jeg eneraadig, uden Rigsdagens Medvirking havde truffet adskillige Foranstaltninger angaaende Vestindien, som det ærede Medlem ikke billigede. Saaledes anførte det ærede Medlem som Exempel paa Finanzministerens Eneraadighed i de vestindiske Anliggender, at man havde holdt Korvetten „Dagmar“ paa Station udoer den Tid, for hvilken der paa indværende Aars Finanzlovsforslag var bevilget Penge til Væstfestogtet, og at dette var gjort uden Rigsdagens Medvirking. Der tror jeg dog, at det ærede Medlem i sin Sver for at mærke Finanzministerens Handlemaade som ene-

raadig, maa have overset, at Finanzministeren paa Tilleggsbevillingslovsforslaget, der blev fremlagt i dette Thing den 18de December, har begjæret Rigsdagens Medvirking til denne Foranstaltning. Korvetten „Dagmar“ skulde, dersom ingen Overstyrrelse paa den bevilgede Sum til Væstfestogtet skulde finde Sted, have været her tilbage, om jeg husker rigtig, den 21de Januar. Endnu paa den Tid da Tilleggsbevillingslovsforslaget blev fremlagt — jeg tror endog saa, at det vil findes udtrykt i Bemærkningerne dertil — var det ikke tagen nogen definitiv Beslutning af Regjeringen om at Skibet skulde blive paa Stationen, ja deri staar i Bemærkningerne: „Da det muligens vil vise sig nødvendigt at forlænge Stationen i Vestindien“ o. s. v. Altsaa Regjeringen har søgt Rigsdagens Medvirking til denne Beslutning, Medvirking til at Korvetten „Dagmar“ kunde blive paa Station, og jeg tror, at altsaa i alt Fald paa dette Punkt har det ærede Medlem været noget for streng i sin Dom om den eneraadige Finanzminister. Et andet Exempel paa Eneraadighed, som det ærede Medlem fremdrog, kan jeg derimod ikke negte, passer langt bedre; det er Bureaulaanene, som bleve ydede forrige Aar omtrent ved Nytaarstid. Om denne Sag gjælder imidlertid ganske det Samme, som jeg bemærkede om min Fortolkning af Loven af 25de Februar 1876 og den Anvendelse, jeg havde givet den, nemlig det, at det Spørgsmaal jo senere vil eller i alt Fald kan komme til, at foreligge for det ærede Thing, og at jeg ikke ser, hvad det egentlig har med det foreliggende Lovforslag at bestille. Atter iførgaars mindede det ærede Medlem om, at Thinget havde saonet fuldstændige Oplysninger om, hvor tidligt der var gjort Udtag paa disse Bureaulaan, og hvor meget der var indkommet i Udtag. Jeg har, saavidt det stod til mig, søgt at tilfredsstille Thingets Videbegjærighed i saa Henseende, hvilket jeg oprigtig talt ikke har formaet at indse, hvilken Interesse der kan knytte sig for Thinget — maaske mere for mig — til, hvorledes disse Tilbagebetalinger succesfuldt finde Sted. Jeg kan se, at det kan have en Interesse for Thinget, naar denne Finanzforretning er afviklet, at kjende Resultaterne. Derimod formaar jeg ikke at se, hvilken Interesse der kan knytte sig til at følge Maaned for Maaned Udtagernes Indsendelse til Statskassen, og det forekommer mig altsaa ogsaa, at det er et temmelig slet valgt Exempel paa eller Bevis for, hvor lidet